

»Császárnő«, stb. operettekben. Innen Sebestyén Géza szerződtette a buda-temesvári társulathoz, melynek 1920-ig volt népszerű primadonnája (»Túl a nagy Krivánon«, »Debrecenbe kéne menni« stb.). Közben többször fellépett a Vígszínházban és a Király Színházban (»A prince«, »Csárdáskirálynő«, »Lengyelvér«). 1921-ben Beöthy László a Király Színházba hozza primadonnának, de közben férje megnyitja a Várszínházat és odaszerződik. Itteni nagyobb sikerei »Levendula«, »Kék postakocsi«, »A felség csókja« stb. A Várszínház megszűntével felvidéki turnéra indul Fedák-darabokkal, majd a Király Színházban játszik a »Pillangó főhadnagy« felújításán. Nevezetesebb szerepei: Antónia, Pompadour, Lili, Sibyll, Marica grófnő, Grete Hobenau (»Nótáskapitány«), Camillo grófnő (»Levendula«) stb.

Papp Mihály, színész, sz. 1875-ben, Makón, megh. öngyilkosság folytán, 1915. szept. 20-án, Budapesten. Édesapja megyei főorvos volt Makón, ki a fiát nagy gondal neveltette és diplomás pályára szánta, de a művészi lángot, amelyet a természet bőkezűsége gyújtott az ifjú lelkében, nem lehetett eloltani; alig várva, hogy színész legyen, leteszi tehát az érettségit és beiratkozik a színészakadémiába. 1898. okt. 1-én Szegeden lép színpadra, Makó Lajos társulatánál; innen Kolozsvárra szerződött, Megyeri Dezsőhöz, majd Szabadkára Pesti Ihasz Lajoshoz. Itt feleségül vette Tárnoky Giza színésznőt. (L. alább.) 1903. jún. 19-én vendégszerepelt a Nemzeti Színházban »A bor« Baracs Matyi szerepében. Ez év november havában a Király Színház szerződtette. Első sikere a »Lysistrata« kutyamosója volt, majd az »Én, te, ő«-ben (Kussy gróf) jutott hálás szerephez, végül a »János vitéz« Bagó trombitásából felejthetetlen alakítást produkált. Tagja volt a Magyar Színháznak is és itt is előkelő nevet biztosított magának. Brilláns alakítása volt a »Császár katonái«-ban, a »Szent Péter esernyője«-ben, az »Apja fiá«-ban. 1905. jún. 3-án a Vígszínház szerződtette, de csakhamar visszatért újra a Magyar Színház kötelékébe. A háború kitörésekor katona lett, segédszolgálatra osztották be, majd idegbaja halálba kergette. A Városmajorban követte el vég-

zetes tettét. Eltemették a kerepesi-úti temetőben, IX. parcella, VI. sor, 31. sz. díszsír helyre, ahol Beöthy László búcsúztatta, majd Király Ernő elénekelt a nyitott sír mellett a »János vitéz« Bagó-jának a rózsaszárlól szóló nótáját. Sírkövét Ince Sándor szerkesztő emelte 1925. nov. 1-én. Színműve: »Uj nász«, dramolett 1 felv. Előadták Kolozsvárott, 1902-ben.

Papp Mihályné Tárnoky Giza, színésznő, sz. 1870-ben, Budapesten. Színiakadémiát látogatott, de ezt megelőzőleg mint kis gyermek, 1880. dec. 17-én fellépett a Nemzeti Színházban, az »Alfonz úr« Adrienne szerepében és pedig annyi melegséggel, oly meglepő közvetlenséggel, hogy a közönség őszinte örömmel tapsolta meg a kedves csodagyermeket. (»Pesti Hírlap«.) 1887. jún. 2-án végzett mint akadémiai növendék és július havában Jakab Lajos színigazgatóhoz szerződött; 1888. febr. 12-én fellépett a Népszínházban, a »Piros bugyellár« Mencike szerepében, mint a kassai színház tagja. 1891-ben Aradi Gerónél volt szerződésben. Működött még Pozsonyban, Temesvárt, Szegeden. 1895. máj. 22-én mint vendég fellépett a Városligeti Színkörben, a »Váljunk el« Cyprienne szerepében, miről másnap a »Fővárosi Lapok« ezekben számol be: »A kisasszony a vidék egyik legkedveltebb naivája, akit különben a fővárosi közönség is többször látott s aki ma este is nagyon kedves alakítást mutatott be. Eleven, tüzes temperamentuma igen jól beleillett a pezsgő szellemességű francia vígjátékba s kivált a harmadik felvonás pompás vacsorázó jelenetében találta el a pajkos enyelgés kedves hangjait. A szép tehetségű kisasszonyt nyílt színen is megtapsolták, a felvonások végén pedig mindig zajos tapssal zúgott föl a tetszés. Ugy halljuk, hogy a kisasszonyt a Vígszínházhoz szerződtették.« Később férjével Budapesten működött.

Papp Viktor, zenekritikus, zenei író, sz. 1881. ápr. 3-án, Szilágysomlyón. Tanulmányai elvégzése után állami szolgálatba lépett a földművelési minisztériumban. Számos zeneköltőről értékes életrajzot írt. Ismertebb munkái: »Arcképek az Operaházból«, »Arcképek a külföldi zenevilág-